

کنوانسیون مربوط به رضایت با ازدواج، حداقل سن برای ازدواج و ثبت ازدواجها

که براساس قطعنامه (هفدهم) A 1763 مورخ 7 نوامبر 1962 مجمع عمومی برای امضا و تایید گشوده شده است این کنوانسیون از 9 دسامبر 1964 براساس ماده 6 به اجرا درآمده است. دولت‌های طرف قرارداد،

با تمایل، برای ترویج و حمایت از احترام همگانی برای حقوق بشر و آزادی‌های بنیادی و رعایت این حقوق و آزادی‌ها برای همه انسان‌ها، براساس منشور ملل متحد بدون تمایز از حیث نژاد، جنسیت، زبان یا دین، با یادآوری این‌که ماده 16 اعلامیه جهانی حقوق بشر تصریح می‌کند که:

- 1- مردان و زنان در سن قانونی، بدون هیچ محدودیتی از نظر نژاد، ملیت یا دین، حق دارند ازدواج کنند و خانواده تشکیل دهند. مردان و زنان دارای حقوق برابر برای ازدواج، در طول ازدواج و در فسخ آن هستند.
- 2- ازدواج باید فقط با رضایت کامل و آزادانه زوجی که قصد ازدواج دارند، ثبت شود، با یادآوری مجدد این‌که مجمع عمومی سازمان ملل متحد در قطعنامه (نهم) 843 مورخ 1954 اعلام کرد بعضی رسوم، قوانین و روش‌های باستانی مربوط به ازدواج و خانواده با اصول تعیین شده در منشور ملل متحد و اعلامیه جهانی حقوق بشر مغایرت دارند، با یادآوری این امر که کلیه کشورها، از جمله آنهایی که مسئولیت اداره سرزمین‌های غیرحاکم بر خود و تحت قیمومت را تا دستیابی آنها به استقلال بر عهده دارند یا بر عهده می‌گیرند، باید تمامی اقدامات مناسب را، با نظری به لغو چنین رسوم، قوانین و روش‌های باستانی، با تضمین، از جمله، آزادی کامل در انتخاب همسر، حذف کامل ازدواج‌های کودکان و نامزدکردن دختران جوان پیش از سن بلوغ، تعیین مجازات‌های مناسب، هر جا لازم باشد، و تعیین دفتری دولتی یا دفتری دیگر که همه ازدواج‌ها در آن ثبت شود، به عمل آورند، بدین وسیله با اجرای مفاد پیش‌بینی شده در زیر موافقت می‌کنند:

ماده 1

1- هیچ ازدواجی نباید بدون رضایت کامل و آزادانه دو طرف قانونا به ثبت برسد، چنین رضایتی پس از اطلاع‌رسانی مقتضی و در حضور مقام صالح برای اجرای مراسم ازدواج و شهود، به گونه‌ای که به وسیله قانون تجویز شده، باید شخصا به وسیله دو طرف ابراز شود.

2- بدون توجه به هر نکته‌ای در پاراگراف یک فوق، برای یکی از طرفین نباید ضروری باشد هنگامی که مقام صالح راضی است که شرایط استثنایی است و این‌که آن طرف، در مقابل یک مقام صالح و به روشی که ممکن است به وسیله قانون تجویز شده باشد، ابراز رضایت کرده و رضایتش را پس نگرفته، حاضر باشد.

ماده 2

کشورهای طرف این کنوانسیون باید برای تعیین حداقل سن برای ازدواج اقدام قانونی انجام دهند. ازدواج هیچ فردی کمتر از این سن نباید به طور قانونی به وسیله هیچ فردی به ثبت برسد مگر در شرایطی که مقامی صالح با توجه به دلایل جدی و معتبر به نفع زوجی که قصد ازدواج دارند، با آن موافقت کند.

ماده 3

همه ازدواج‌ها باید به وسیله مقامی صالح در یک دفتر اسناد رسمی مناسب به ثبت برسند.

ماده 4

1- این کنوانسیون تا 31 دسامبر 1963 برای امضا از جانب کلیه کشورهای عضو سازمان ملل متحد یا اعضای هر یک از کارگزاری‌های تخصصی و هر کشور دیگر که به وسیله مجمع عمومی سازمان ملل متحد دعوت شده تا طرف این کنوانسیون شود، مفتوح است.

2- این کنوانسیون در معرض امضا و تصویب قرار دارد. اسناد تصویب نزد دبیرکل سازمان ملل متحد امانت گذاشته می‌شود.

ماده 5

1- این کنوانسیون برای پیوستن همه کشورهایایی که در ماده 4، پاراگراف یک به آنها اشاره شده باز خواهد بود.

2- پیوستن با سپردن سند الحاق به دبیرکل سازمان ملل متحد انجام خواهد شد.

ماده 6

1- این کنوانسیون در نوزدهمین روز پس از تاریخ سپردن هشتمین سند تصویب یا پیوستن، نافذ و دارای قوت قانونی خواهد بود.

2- این کنوانسیون برای هر کشوری که پس از سپردن هشتمین سند تصویب یا پیوستن آن را تصویب می‌کند یا به آن می‌پیوندد، در نوزدهمین روز پس از سپردن سند تصویب یا پیوستن آن کشور، قوت قانونی می‌یابد و نافذ می‌شود.

ماده 7

1- هر کشور طرف قرارداد می‌تواند با اطلاع کتبی به دبیرکل سازمان ملل متحد این کنوانسیون را فسخ کند. فسخ کنوانسیون یک سال

پس از تاریخ دریافت اطلاعاتی کتبی به وسیله دبیرکل قطعیت می‌یابد.

2- این کنوانسیون از تاریخی که تعداد طرف‌های آن به علت فسخ به کمتر از هشت کاهش یابد، قدرت و اعتبار قانونی خود را از دست می‌دهد.

ماده 8

هر اختلافی که ممکن است بین هر دو کشور طرف قرارداد یا بیشتر در ارتباط با تعبیر یا اجرای این کنوانسیون به وجود آید که با مذاکره برطرف نشود، باید برای تصمیم به درخواست کلیه طرفین اختلاف به دیوان بین‌المللی دادگستری ارجاع شود، مگر این‌که طرفین با شیوه دیگری برای سازش موافقت کنند.

ماده 9

دبیرکل سازمان ملل متحد به کلیه کشورهای عضو سازمان ملل متحد و کشورهای غیر عضو که در ماده 4، پاراگراف یک تصریح شده‌اند، اطلاعات مربوط به این کنوانسیون را به شرح زیر اطلاع می‌دهد:

(الف) امضاءها و اسناد تأیید دریافتی براساس ماده 4؛

(ب) اسناد پیوستن دریافت شده براساس ماده 5؛

(ج) تاریخی که این کنوانسیون براساس ماده 6 قدرت قانونی و رسمیت می‌یابد؛

(د) اطلاعات مربوط به اعلام فسخ که براساس ماده 7، پاراگراف یک دریافت شده؛

(ه) فسخ براساس ماده 7، پاراگراف 2.

ماده 10

1- این کنوانسیون که متون چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی آن از اعتبار یکسان برخوردار است، به بایگانی سازمان ملل متحد سپرده می‌شود.

2- دبیرکل سازمان ملل متحد یک نسخه تصدیق شده این کنوانسیون را برای کلیه کشورهای عضو سازمان ملل متحد و کشورهای غیر عضو تصریح شده در ماده 4، پاراگراف یک ارسال می‌دارد.